

Mäger ja orav

Eno Raud

Mäger elas suure männi juurte all ja sellesama männi otsas puuõnes oli oraval pesa.

Mäger ja orav said omavahel päris hästi läbi, sest kummalgi olid omad askeldused ja teineteist ei tülitanud nad kunagi.

Ühel päeval aga märkas mäger, et toaseinad naksuvad ja laest variseb koguni krohvi alla.

„Mis see orav küll endast arvab?” porises mäger pahaselt. „Hüppab ja trambib, nii et teisel pole enam elamist ega olemist.”

Ta ronis maa peale asja järele vaatama ja nägi, et orav hüppabki mööda puuoksi ringi.

„Kuule, orav!” hõikas mäger. „Kui sa sedaviisi puud kõigutad, siis langeb mu lagi veel lõpuks sisse!”

„Kuidas jõuaksin mina pisike nii vägevat mändi kõigutada!” naeris orav. „See on ju tuul, mis puu kallal mässab!”

„Kust mina tean, et see tuul on!” vastas mäger, endal turjakarvad tusast turris.

„Sa ju näed, kuidas latv kahele poole kiigub,” ütles orav. „Mina pole milleski süüdi, kõik tuleb tuulest.”

„Mina näen seda, kuidas sa mööda puuoksi ebaviisakalt ringi hüppad,” läks mäger aina vihasemaks. „Sina hüppad, tüvi tudiseb ja minul sajab krohvi laest alla.”

Orav sai aru, et mägrale pole võimalik midagi selgeks teha, ja sellepärast ei hakanudki enam edasi vaidlema.

„Korja oma kompsud kokku ja koli mõne teise puu otsa!” karjus mäger. „Teistviisi siin enam edasi elada ei saa!”

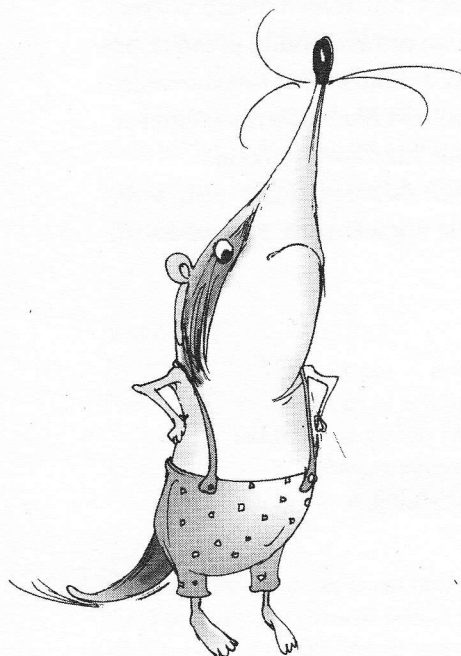
„Õigus küll,” mõtles orav. „Kui mäger iga päev nii hullusti karjub, läheb elu tõepoolest ebageeldivaks.”

Ta otsis uue puu, milles oli mugav õõnsus, ja tegi endale uue pesa. Samuti tassis ta kõik oma pähkli- ja seenetagavarad uude elukohta ning oli üsna rõõmus, et tal polnud enam tarvis toriseja mägraga maid jagada.

Mägra toas männijuurte all aga naksusid seinad endist viisi ja laest pudenes krohvi nagu varemgi, sest tuul ei tahtnud veel järele jääda. Kuid enam see mäkra ei häirinud.

„Peaasi, et orav üleval ei trambi,” mõtles ta rahulolevalt. „Hea on ikka elada, kui sind keegi ei sega.”

Edaspidi said mäger ja orav jälle kaunis hästi läbi. Kui nad metsa vahel kokku juhtusid, siis ajasid alati sõna juttu ja pärisid viisakalt teineteise tervise järele.

No mis see orav seal ülal kogu aeg trambib!

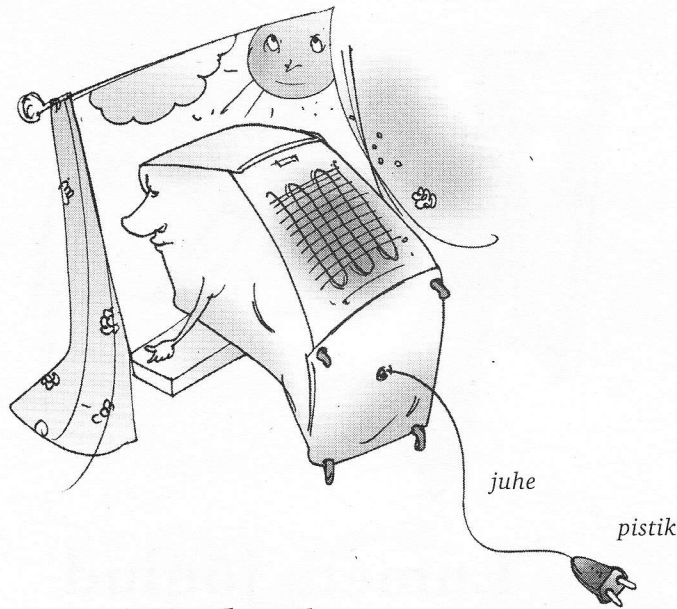
askeldused = tööd, toimetused
mässama = tegutsema, toimetama
naksuma = krigisema
tassima = viima
torisema = pahaselt rääkima
trampima = valjusti astuma

tudisema = värisema
tusk (tusa) = pahameel
tülitama = segama
varisema = maha kukkuma
vägev = tugev, võimas
õõnsus = puu tühi sisemus

Nad said hästi läbi. = Neil olid sõbralikud suhted.

Korja oma kompsud kokku. = Võta oma asjad.

1. Miks muutusid mägra ja orava suhted äkki halvaks?
2. Kes oli sinu arvates süüdi?
3. Kas sulle käivad naabrid närvidele?

Külmkapp

Tiia Toomet

Kööginurgas elab jääelukas. Jääelukas on üleni valge, ainult ta pikk peenike saba on must. Jääeluka sabaots on seinä küljes kinni. Oled üksinda tühjas korteris, järsku kostab köögi poolt kolksatus ja seejärel vaikne surin. See on jääelukas, kes ärkas ja hakkas jääd tegema. Tema elu nii käibki: tukub, ärkab, tukub, ärkab jälle. Isegi öösel ei malda jääelukas pikemaks magama jääda. Jääelukal on suur valge kõht, kuhu mahub palju söögikraami. Aeg-ajalt tehakse jääeluka suu pärani ja laotakse ta kõht toitu täis: mune, liha, võid, piima. Jääelukas on kõigesööja. Ainult leivast ja saiast ei hooli ta eriti. Ülejäänud tordiviiludest ei ütle jääelukas kunagi ära. Kade jääelukas ei ole. Kui vaja, jagab ta oma varudest kõigile. Annab või viimase välja, ohkab sügavalt ja hakkab jälle surisedes jääd tegema. Toidu ülejäägid tahab jääelukas küll alati tagasi saada. Seepärast, kui ema leiab köögilaualt pooliku piimapudeli või vorstijupi, pahandab ta kohe, miks pole külma pandud. Ega jääelukal kaua tühja kõhtu kannatada lastagi. Igal õhtul toovad isa ja ema talle midagi suupärast. Vastutasuks annab jääelukas neile jääkuubikuid, mida on hea mahla sisse panna.

Suvel, kui emal-isal on puhkus ja kogu pere maale vanaema juurde sõidab, võetakse jääeluka sabaots seinä küljest lahti. Jääeluka kõht tehakse tühjaks ja ta pestakse üleni puhtaks. Jääelukas ei ohka enam ja laseb endaga taltsalt talitada. Jääelukas jääb nüüd meie äraolekuks suveund magama. Pärani suuga tukkuv jääelukas meenutab igati päris harilikku kappi. Harilik külmkapp ta ju tegelikult ongi.

aeg-ajalt = mõnikord
elukas = suur loom
harilik = tavaline
hoolima = tähtsaks pidama
jagama = andma
kapp (jupi) = tükk

laduma (laob) = panema
meenutama = sarnane olema
pärani = lahti
surin = mootori hääl
suupärane = maitsev
söögikraam = toiduained

talitama = tegutsema
taltsalt = sõnakuulelikult
tordiviil = torditükk
tukkuma = magama
ära ütleva = keelduma
üleni = täiesti

- 1 Miks jääelukas leivast-saiast ei hooli, aga tordiviiludest kunagi ära ei ütle?
- 2 Mida teeb külmkapp suvel? Miks?
- 3 Miks on jääeluka saba seinä küljes kinni?